

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Iacobvs Apostolvs. 25. Iulij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

animo vifa supplicia reliquerant, tantum potuerunt, ut elegerit in vitam redire, & alienas noxas in suo corpufculo plectere; probante ipfo Chrifto Iudice pium confilium. Horrefcit animus narrare, quæ deinceps viva iterum virgo facere non exhorruit. Vnum vita tota portentum fuit. Nam, ut alia omittam, volucrem illa pernicitate fuâ vincere, & iam fornaces fuccenfas ingredi, jam glacie duratas aquas subire, modò è patibulis fe fufpendere, modò facinoroforum rotis membra illigate, interdum per fentes & vepreta volutari, canumque dentes in fe armare. Porro vaticinia complura edidit. De decretorio illo Iudicii die magno animorum motu concionari folita, scelera omnia, fed luxuriam potiffimum, affiduo fletu gemituque damnavit. In fupremo tamen morbo recreata eft Angelicis modulis, iterumque è vitâ abiens non unam jam animam cælo intulit. *Ex Surio.*

Si eft fub terrâ Tartari carcer, fi eft combuftio ardens, fi eft Infernus fine fine crucians, quid ftupemus quare non omnibus contemptis fola nobis cura fit evadendi à malis talibus, ne viventes mundo ad tantas, tales, tam crudeles fubito rapiamur pœnas? S. Pat. Chryf. ferm. 124.

S. IACOBVS APOSTOLVS. 25. Julij.

LAudes IACOBI fcripturo pennam ultro IACOBI volucres ingerunt. Audi iuventus, & patronum tuum mecum lauda. Ibant conjuges pii Compostellam, & trahebant pietatis fuæ comitem filium formâ liberali juvenem. O ut periclofè caftitas peregrinaris! Hofpitis filia oculis capta adolefcentis, capere etiam ipfum nititur. Evadit hic muliebris amoris laqueos, fed non odii. Sub-

2

Subdola enim inter sarcinulas castissimi aureum craterem condit, & abeuntem de furto accusat. Damnatur, ducitur, & in crucem tollitur; sed non moritur innocentia. Dum enim mœsti parentes iter relegunt, dum ægrè & pedestrahunt & animas senectutis scipione filio amisso, dum frui illos vel pendens aspectu iuvat, ecce ab infelici arbore filius: Quid lacrymis vivo parentas mater? vivo DAMATRE & IACOBO succollantibus: i, Iudici die, ne damnare pergat, quem mors absolvit. Vix hæc ille ad matrem, cum mater hoc ad Iudicem mente accumbentem. Hic; tam scilicet filius tuus vivit, quam assus hic cum gallinâ suâ gallus, qui lautus unctusque sepulchrum stomachum expectat. Iam carere parabat, cum gallus & gallina in vitam se erigunt, innocentie victrici alis applaudunt, gallus etiam PANA carat. Ergo damnat se ipsum ludex, & innocentem missum facit, volucrum verò proles posthuma etiam hodie plumas suas cum laudibus IACOBI in omnem orbem spargunt, nunquam omnes, licet tot quoti die vellicent, evellendas. Ex L. Marineo l. 5. de reb. HISP. c. ult.

Quid durius quid in corde dulcius, quid in terra quietius est, & securius bonâ conscientia? damna rerum non metuit, non verborum contumelias, non corporis cruciatus, quin & ipsâ morte magis erigitur quàm deprimatur. S. Bern. l. de Consid.

S. CHRISTOPHORVS M. 25. Iulij.

CHRISTOPHORVS, sive corporis sive animi spectes robur, semper magnus, nomen hoc suum reportasse tunc creditur, cum CHRISTOPHORVS sub pueri vultu per aquas transportavit, non magis